

som, da jeg har Lejlighed til at tale fra et Sted, hvor det kan høres i alt Fald over den største Del af Landet, give mig Anledning til en Smule Paatale. Der er i den allersidste Tid fra vore Andelsmejerier blevet afskediget Bestyrere i ikke mindre end 2 Tilfælde, et for kort Tid siden i Sydsjælland og et i de allersidste Dage, saa vidt jeg husker ovre i Jylland. Jeg læste Beretningen om det i et Blad i Gaar. Der er her Tale om to Mejeribestyrere, som have arbejdet paa de paagældende Mejerier i henholdsvis 22 og 10½ Aar.

Dette forekommer mig at være Bevis for, at disse Menneskers Arbejde har været udført med Troskab og tilfredsstillende for de paagældende Leverandører, og det synes mig at være en overordentlig stor Uret at gøre mod en saadan Mand at afskedige ham med kort Varsel. I det ene Tilfælde var det med 3 Maaneders Opsigelse fra 1. August til Fraflytning den 1. November. Det forekommer mig at være en stor Uret at gøre at afskedige disse Folk uden nogen egentlig reel Grund.

I det ene Tilfælde drejede det sig om, at den paagældende Kontorbestyrer havde sendt en Spand sur Mælk tilbage, og det ville jo de fleste mejerikyndige Mennesker sige, at dette var det hans absolutte Pligt at gøre. Det havde været Anledning til, at Flertallet af Bestyrelsen afskedigede denne Mand, for øvrigt — saa vidt jeg kan se efter Meddelelser i Bladene — imod Flertallet af Andelshavernes Ønske. I det andet Tilfælde skal Forholdet være det, at der end ikke var den ringeste Smule reelle Anke at fremsætte over Mejeristens Virksomhed ud over denne, at der havde ikke altid været almindelig Tilfredshed med Skummetmælkens Vægt. Vel at mærke var der ikke Tale om Vægten paa den indleverede Mælk, men paa den, som leveres tilbage i Form af Skummetmælk. Nu vil jeg gerne fra denne Plads have Lejlighed til overfor mine Standsfæller at fremsætte en Advarsel mod at gaa videre paa denne Vej, thi jeg tror, det er sikkert, at er der nogen Stand, som har arbejdet uegennyttigt og med overordentlig Interesse og Dygtighed varetaget deres Gerning, er det den danske Mejeribestyrerstand, og vi kunne ikke være tjente med, at de Folk skulle komme til at føle sig usikre overfor deres Fremtid. Derfor vil jeg i Anledning af, hvad her er sket, fremsætte denne Advarsel. Jeg har haft Lejlighed til i Dag for 8 Dage siden at overvære Dansk Mejeristforenings Delegeretmøde her i København, og her blev der blandt andet drøftet et Forslag,

som de havde ofret megen Tid paa at faa udarbejdet, om en bedre Ordning af den praktiske Uddannelse af Mejerister, et Forslag af den Beskaffenhed, at det i allerhøjeste Grad viste, hvorledes de interessere sig for Mejeribrugets Trivsel. Derfor synes det mig en daarlig Tak at optræde saaledes overfor en Stand, der som Helhed har fortjent den allerstørste Ros af det danske Landbrug.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord i Anledning af de stærke Udtalelser, der ere faldne angaaende Statshusmandsloven og de Virkninger, der skulde være fulgt af denne. Det er Udtalelser, som ere faldne fra mange Sider, jeg skal ikke komme ind paa at nævne de enkelte Medlemmer, men jeg fæstede i Aftes særlig min Opmærksomhed ved et Angreb fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), i hvilket han i meget stærke Ord drog i Tvivl Rigtigheden af at anvende Statens Midler til dette Formaal og udtalte Tvivl om, at det skabte Lykke i de Hjem, som bleve oprettede ved Hjælp af disse Statslaan. Nu kan jeg selvfølgelig tale med nogen Erfaring om denne Sag, da jeg har været Formand for Kommissionen i Odense Amtsraads-kreds siden 1902, men jeg maa indrømme, at mit Kendskab indskrænker sig til denne Landsdel, specielt til Odense Amtsraads-kreds. For dennes Vedkommende vil jeg sige, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, ikke bevise andet end den yderste Uvidenhed hos ham paa dette Felt, thi det er sikkert, at Vilkaarene for de 90 Procent, ja jeg tror, jeg tør sige for de 95 Procent af de Mennesker, som ved Hjælp af disse Statslaan have stiftet et selvstændigt Hjem, ere saa overordentlig langt gunstigere end dem, de tidligere have kendt, og at de, naar vi hvert tredje Aar komme for paa Statens Vegne at efterse disse Statshusmandsbrug, ere gaaede frem baade i Velstand og med Hensyn til Hjemmets Hygge.

Jeg skal derefter vende mig til det højtærede Ministerium og den politiske Situation, som vi i dette Øjeblik staa overfor, og skal da sige, at det er med en vis Stolthed i min Egenskab af Fynbo, at jeg ser den højtærede Konseilspræsident i Spidsen for Landets Regering. Der er ogsaa en anden Grund til min Glæde over at se den højtærede Konseilspræsident paa den Plads, han nu indtager, nemlig den, at jeg sætter stor Pris paa den højtærede Konseilspræsident som Menneske og Personlighed. Endelig er der en tredje Grund til, at det, naar jeg ser rent menneskeligt paa det, har tilfredsstillet mig, at netop